

Til III. Telegrafvæsenet.

Til Indtægten. 1. Telegramgebyrer.

Antallet af indenrigske Telegrammer har i de senere Aar dels været stillestaaende, dels endog i Tilbagegang, medens Antallet af mellemrigske og gennemrigske Telegrammer i Overensstemmelse med Forretningstilværelsens Udvikling er jævnt fremadskridende. I Finansaaret 1897—98 er der saaledes kun befordret ca. 582,000 indenrigske Telegrammer mod ca. 592,500 i det foregaaende Finansaar. Aarsagen til denne Tilbagegang maa utvivlsomt væsentlig søges i den stærke Udvikling af Telefonnetten i alle Landets Dele. Telefonsamtaler kunne selvfølgelig i særdeleshed mange Tilfælde erstatte Telegrammer og ofte være langt værdifuldere for Korrespondenterne end disse, fordi der gennem Telefonen straks erholdes Svar paa Forspørgsler, og fordi Meddelelsen pr. Telefon kan gøres langt billigere end pr. Telegraf, hvor-til kommer den større Udgift, som Benyttelsen af Telegrafen medfører. Navnlig paa de forholdsvis korte Afstande, hvor ogsaa de private Telefonledninger kunne benyttes med nogenlunde Betryggelse for rigtig Forstaaelse, foretrækkes Telefonen i Reglen for Telegrafen, bl. a. fordi Telegramgebyret (mindst 50 Ø.) er for højt, naar der imellem de samme Punkter kan udveksles Telefonsamtaler for et meget ringe Gebyr eller — for saa vidt den samtaleføgende er Abonnent — endog helt uden Betaling. Da det nu heller ikke kan anses for rationelt, at Telegramgebyret er af samme Størrelse for de korte som for de lange Afstande, idet Telegrambefordringen paa disse sidste i Reglen kræver en eller flere Reekspeditioner og lange Linier samt kostbare Kabelleddinger, maa man anse det for rigtigt i Lighed med den hidtil gældende Takst for Bytelegrammer at indføre en særlig Takst for „Lokaltelegrammer“ inden for Landsdelene, saaledes at denne Takst kommer til at gælde inden for følgende 5 Omraader:

1. Sjælland og tilhørende Øer (derunder Møen),
2. Bornholm,
3. Fyn med tilhørende Øer (derunder Langeland og Vrå),
4. Jylland med tilhørende Øer (derunder Samø),
5. Volland-Falster med tilhørende Øer.

Taksten for saadanne Telegrammer foreslaas sat til 3 Ø. pr. Ord med et Minimumsgebyr af 30 Ø. Den gældende Takst for Bytelegrammer er 2 Ø. pr. Ord med samme Minimumsgebyr; men den ringe Forhøjelse, der saaledes vil indtræde for Bytelegrammer, er formentlig uden nogen som helst Betydning. For Liden udveksles indenbys Telegrammer kun i Kjøbenhavn og i ringe Antal, og den for disse Telegrammer nu gældende Takst tillader Korrespondenterne for Minimumsgebyret at benytte 15 Ord, hvilket erfaringsmæssigt er for stort et Antal og kun medfører, at Korrespondenterne til stor Ulempe for Telegrafvæsenet benytte et større Ordantal end nødvendigt.

I øvrigt agtes den nugældende Telegramtakst bibeholdt uforandret for Telegrammer ud over de nævnte Landsdele.

Det er selvfølgelig vanskeligt at danne sig et Billede over, hvilken Virkning den tilføjede Takstændring vil have paa den samlede Indtægt af den indenrigske Telegramtrafik. Ifølge stedfunden Opgørelse kan Indtægten af saadanne Telegrammer, for hvilke „Lokal-“ taksten agtes indført, antages i Aaret fra 1ste Juli 1897 til 30te Juni 1898 at have været

medens Indtægten af det samme Antal Telegrammer efter den nye Takst vilde have udgjort

Jorffkellen... ca. 44,800 Kr.

udgør altsaa den omtrentlige Risiko ved den paatænkte Takstnedsættelse, men der kan formentlig gaas ud fra, at i hvert Fald en Del af sidstnævnte Beløb allerede i det første Finansaar, hvori Nedsættelsen finder Sted, vil blive indbunden ved den Forøgelse i Telegrammernes Antal, som Nedsættelsen vil medføre.